

sætning til den sidste ærede Taler kan jeg ogsaa slutte mig til Affattelsen af § 4. Ministeren har ment, at det vilde være uheldigt at gøre større Indgreb end nødvendigt i det kommunale Selvstyres Rettigheder. Han har ment, at hvis der forlangtes en Statsprøve, vilde det i en vis Maade fordyre saadanne Anlæg, særlig ude paa Landet. Jeg tror, det er rigtigt, og jeg tror ogsaa, at de foreslaaede Bestemmelser kunne bibeholdes i al Almindelighed, uden at man udsætter Samfundet for Skade. Jeg er derfor enig i den Affattelse § 4 har faaet. Jeg mener ogsaa, at det er heldigt, at Elektricitetskommissionen faar Ret til at undersøge, hvorvidt Installatørerne udføre deres Arbejde paa en tilfredsstillende Maade. Det er ogsaa rimeligt som foreslaaet i Kapitel 2, at Indehaverne af elektriske Stærkstrømsanlæg ere pligtige at erstatte, hvad Skade der kan øves paa Personer eller Gods. I Kapitel 3 gives der Regler for, i hvilket Omfang elektriske Ledninger maa føres over private Jernbaner eller Veje og anden Mands Grund. Saadanne Ledninger med Transformatorer og Stikledninger ud fra disse vil der sikkert kunne blive stærk Brug for, og det er af stor Værdi, at Adgangen til at opstille de nødvendige Stangrækker bliver saa let som muligt. — Det glædede mig ogsaa at høre, at den sidste ærede Taler var klar over, at der er god Udsigt til, at Landets Tørvemoser kunne komme til at afgive Brændsel til de Værker, her er Tale om, og da den elektriske Strøm kan føres langt, er det at vente, at disse Anlæg ville blive byggede ved Moserne, saaledes at Transporten af Tørvene kan spares, idet Kraften føres til de Steder, hvor den skal benyttes. Dette aabner jo Udsigten til en stor Industri ved Udnyttelsen af en Del af vore store Moser, der nu desværre ligge næsten værdiløse hen, og vi have jo en stor Mængde af dem. — Erstatningsspørgsmaalet synes jeg er foreslaaet ordnet paa en praktisk og let Maade. — Bestemmelsen i § 14 om, at til Bevis for, at Rettighed over anden Mands Grund er erhvervet, tjener en Udskrift af det for Elektricitetskommissionen passerede, hvilken Udskrift Anlæggets Ejer kan lade tinglæse som Hæftelse paa Ejendommen, er ogsaa praktisk og let for begge Parter. — Bestemmelsen i § 15 om, at der maa benyttes ustemplet Papir til disse Dokumenter, vil medføre en stor Besparelse. — De i § 1, d. fastsatte Bøder paa indtil 1,000 Kr. er der vel ikke noget at sige til, og heller ikke i al Almindelighed til, at disse

Bøder gaa i Statskassen, men jeg synes, at naar et Værk holder sig indenfor en Kommunes Grænse, saa kunde en mulig Bøde ogsaa anvendes paa en eller anden Maade i selve Kommunens Interesse. — I øvrigt vil jeg sige den ærede Minister Tak, fordi han har fremsat Forslaget, og anbefale at vedtage det, som det her foreligger.

Høj: Ogsaa jeg mener, at det Kommissionsarbejde, der danner Grundlaget for det foreliggende Forslag, er fortrinligt, og at Forslaget maa hilses med største Tilfredshed af de mange deri interesserede. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) var saa elskværdig at holde et populært elektroteknisk Foredrag, men i øvrigt synes jeg, at det ærede Medlem i for høj Grad gik ud fra, at det, der ved dette Lovforslag særlig skulde beskyttes, var Liv og Lemmer. Det drejer sig imidlertid om ganske andre Ting foruden dette. Jeg mener, at Erstatningspligten overfor Skade paa Liv og Lemmer kan fastslaaes uden større Besværlighed, men de største Interesser, der komme i Strid med hinanden paa dette Omraade, ere de, der repræsenteres henholdsvis af de bestaaende Anlæg, som drives ved lav Spænding, og af de dels allerede eksisterende, dels kommende Stærkstrømsanlæg. Disse Interesser komme let til at staa bestemt mod hinanden, og her kan det dreje sig om ganske overordentlig store pekuniære Værdier. Jeg tænker særlig paa Landets Telefonselskaber, som i meget høj Grad vil kunne generes af Stærkstrømsanlæg. Det vil forstaas, naar jeg nævner et Tilfælde, som har fundet Sted tæt ved København, idet nemlig Telefonabonnerterne i Frederikssund bleve i høj Grad generede af Støjen af de elektriske Sporvogne, der køre her i Byen. Fødelædningen til Sporvognene i Brøndshøj løb paa Frederikssundsvejen et Stykke parallelt med den Dobbeltledning, som Telefonselskabet har lagt til Frederikssund. Da Ledningen blev dobbelt, paa virkedes den selv ikke i nogen væsentlig Grad eller vel slet ikke af Stærkstrømsanlægget, men hvor denne Dobbeltledning mødtes med Enkeltledninger fra Frederikssunds Telefoncentral, der kom Spektaklet. Dette viser, at et Stærkstrømsanlæg, som er meget fjernt fra en Telefoncentral med Enkeltledning, kan tilføje Selskabet en ganske overordentlig stor Skade. Nu er det antydnet i Kommissionens Bemærkninger til Lovforslagets § 3,